

Glósur frá námsárum á Íslandi og í Þýskalandi, 1 af 6

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Réttarfar – Sáttastörf dómstóla

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 6

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Axel Tulinius Skrá 3640

SOENNECKEN

Reittan far

D. ogv. s. 50-51,

Sáttakundarnir á Íslandi o. fl.

Skv. l. 85. 1936 31 skal hver hreyfing og hver kaupstaður vera sáttakundarnir. Þótt málaváð kemur getur þó gert breytingar á þessum eftir tillögum bæjarstjórnara eða hreyfingarnefnda. An slíkar tillögur mundi breytingar þurfa vartanlega vera óheimil. Breytingar þurfa aðalmeist að anglisa: B.-leidd stj. t. 5. skv. l. 11. 1877.

almennir hringgjafi
Zmagin á brest: eru: l. um samkomu-
stat sáttanefnda ni hvern þess skali
koma saman, en eftir l. 85. 1936 38, h. m. og
á brestum sáttamanna hvern sinni stat
og stund sáttafundar. Ekki má að þat
haldist, af sáttafundi eru ni haldni
vegfalega á einhverjum á brestum stat,
eins og þat er: Reykjavík.

Sáttanefndir og skipting þeirra.

D. ogv. s. 51-56.

Í hvern sáttakundarnir skulu vera tveir sáttamenn og tveir varasáttamenn. Í kaup-
stöðum skipta bæjarstjórn sáttamenn og
varasáttamenn, en utan kaupstata
hreyfingarnefnd, skv. l. 85. 1936 31. Um þessu kom

Árningur virdist veðlaun : l. 81. 1936 531 l. 2

þann til greina, þannig að þar eiga
jafnan að vera leynilegar og annars-
vegis blattbundnar, ef þess er krafist og
þess skal bjósa einn maður, sem lang-
tíðast mundi vera.] Sáttamenn skal bjósa ^{5/10}'36.

tíð af ára : sem, l. 85. 1936 22. h. márgi,
og þar vafalaust að skilja þátt svo, að þá
þess að bjósa alla samtímis til þessa tíma,
og ef nauðsynleyst verður að bjósa ~~meira~~
maður eða menn meistar á þessum bjóttíma-
bíl stundum, þá skal þátt einn og sér þess
þess blatta bjóttímaþrá, sem eftir er.

Allir þessir ^{þessir} sáttamenn og vara sáttamenn þess l. ganga : gildi
þess starfsmanna bjóttíma sínum út. Sátt-
menn má endurskipta. Og eftir einbatal.
þess h. márgi. er leynilegur þess, er skipta
má til sáttastarfs, skýtt að taka hann
að sér. Underskrá þess er þá:

1. Embættismenn eða stjórnendur, sem óþess
vandi eða óþessleyst að veita þessum
starfsmönnum samtímis. T.d. þess : Þessum
þess skipta meira þess frá starfa sínum á
þess tíma, er veitilegur þess sáttamenn
þess haldnis, eða óþess má að ^{óþessleiga} ₂ þess
þess vandi : á vinnuátt þess ^{þess} _{þess} Reykjavíkur

soluna sakgunda, er þessu at þá ávritun á þessu.
Einnfremur t.d. heitastalabætur, sem var hugar-
vert er, at ein hundur er við önnur stöf.

1. þeir, sem veita eta stunda ávritun er
gæpa ánsvari stötu, er elbi þar sem rímt
ráttastarfmen áin verulega óhegretis eta
tjónis at-liga. T.d. gjömskur, bitstjórnar o.s.frv.

3. þeir, sem veita var heilur mundur
siga verulega óhegt met at gæpa starf-
anum.

4. Sættuagi meun eta eldri.

Þins er elbi getit, at þeir, sem gæft
kafa starfanum, losni um álavet-it tímar-
bil ^{undan skuldþygni t.a-starfa áfram} og áður var, og kemur ei veita
þeir samnilega elbi til greina, þó at sam-
gjörnu sé, og gjaldi um t.d. um veitarstjórnir

skv. 1.81.193698. - Sjálmætur eta bejar-
fögeti (: flekjavík lögmatur) metur ástætan
til undanfarsku skv. 1.-3. t.d. þá at fram-
er stjota má veita á þessu til dömsuá-
vitherra, sem skv. in máli um til fullnætur,
einbaniátt. 84, 3. mæ. Því er þeir elbi um
dömsuáskert at veita, heldur þessu og sjálm-
mætur, bejarfögeti og lögmatur þá fram,
sem fram bændurvalds hefj. Metur máli't

24.
er eigi viðskantat til helton, virt:st at:gia
þá skalt at iuna starfann af heudi, ef
honnun er þátt mögulegt. Ef matan reitar at
taka set: i sáttanefnd in lögunatva afsakana,
þá higgan veþing vit efti alen. hgl. 3143
slv. 3145.

Varanaton tekun set: atalmanus, er hann
má ekki skipta þátt, t.d. vegna sjúkheita, þjav.
vistar eta amara þarfalla eta skþari skýld-
heita vit málsat:gia eta þess at hann er rit-
inn vit máll o-f.h. Einn fremur tekun
varanaton set: i sáttanefnd, ef i gveinrigun
veitun milli sáttananna, um kvæta atviti-
sems er. Slv. unhamálah. 32.1. may. Um var-
mann gilda at öller sömmu vealun og um atal-
mann. Seiðtaklega má geta þess, at þei eftir
mun sáttananni at:it óheimilt at taka
annan mann, ^{er veþulegus varanann} til at leita sáttan met sér. Ef
allir sáttanmenn og varasáttanmenn eru þar-
fullast in eta óþel:ir virt:st sei at:li, sem
þeis þá, eiga at bjóia meija menn t-l
met þarðan þess i kvætna máls eta a matan
þarföllesu stæulun.

Atun er matan tekun set: i sáttanefnd
i þarvata einu, skal hann vita undir þeit i

Sáttabók um þau, at hann skuli velja
starf. þ met samvirknemi og íhlutðregni.
einkamátl. § 3.

Skv. einkamátl. § 7 hefur ríkisstjórn tólf
tölur, segnum drögur og innviðla bók
: hvert sáttamenni. Þó innviðla bók er
: í löggildri sáttabók. Sáttamenn vita
: bók skýrslu um stat og stand sátt-
fundar, nöfn aðilja, lengi sött hef-
fundinn, viðskert, ákvæðum um
frest og annat, en taka þarf ákvæð-
um um. Þar þá eftir samkomulegi
sáttamanna á milli, hver vita skuli
: bókin, ef ekki skilfast þeir á um
þau. Aðilja skulu vita nöfn einvinda
bókanna, og sáttamenn flest einv. g.
a. m. b. : bók sáttfundar. Ef hefur
ora þessir má vita viðskert: skv. § 11
: reitabók, sem þar um er átt er bók
sáttfundar.

Sáttamenn þá skert fast kaup þess
starfa sína hefur einv. g. aukabók.
Segir um þau í § 17 einkamátl. Þar
hefur sáttamenn í lag. þessu hvert mátt, en hann
vegnir sátt um og at aukir þ lag. þessu

úr § 9.

Sáttasemjara skilyrti:

s. 56-57.

II. 1. Almenn skilyrt: til þess at vera sátt-
 matar even talin: einbarnab. § 4. Þátt: þótt
 er og konur even hef til starfaus, en krafist
 er, at sáttamatun hef: nátt 25 ára aldri. Þá
 skal hann vera þjáir síns vátandi, og flet
 þar: þátt: at hann sé þjáirvátun, þ. e. hef:
 elbi verit skiftun þjáirvát: og at hann
 hef: förvát: þeis síns ^{og á miðtan} en þátt mundi hann
 [virkama] missa, ef þáir hann væri undir gjöld
 þröta skiftun. En fremur skal sáttamatun
 hefa öflekbat mannavt, og verður at skilja þá
 kröfu sem alla, sbr. einbarn b. B. 1934 § 3,
 svo er þess og krafist, at matun sé heill
 og hraustun, og bráttun skal hann vera:
 sáttamundamunur. Ut:lokbatun frá sáttamun-
 starfi er sá, sem gegni fastri hárravastötu
 Elbi er alveg ljóst vit hverja er átt met þess
 vntalaga, § 33 einbarnab. en talat um fast
 dómavast: og er þátt met einungis
 átt vit siglumunur, þegar fögta og lögmun,
 og e. t. v. lögreglustjóra, þar sem hann er
 sáttatun: kaupmunn § 33 á lúisvegum
 þessjulega hefur vit landamerka met dómis-

8. menn, sem ekki verða undir neinum þingmann
statum taldir þar á dómavari, né sjó-verðingur
metdóms menn, sem eru skiptir til 4 ára : sem,
né lötamerkjadómara : heyrjörvik, sem þó eru
skiptir af hátt. Því st. til hagsast at skilja
§ 4 á sama hátt, og eru þeir allir þessir menn
hefir til rættastarfrins ~~þanda~~ bregtur þar
ekki : þá við dómstjólf þessir, þar sem ekki
er skylt at leita til rættarnefnda með þess
mál, er undir dóm þessir heyrjörvik ~~þó~~ mega
þeir, er þó málflutningstjólf at atal-
stirnum ekki vera rættamenn. Um þetta er
ekki mitalt við löggildingun, og geta þeir utan
heyrjörvikun undir þetta fallit menn, er mál-
flutning stunda, þó löggiltir séu, og : heyrjör-
vik vantavlega fellt rian málflutning-
manna.

§ 10.

Rættastjólf dómatala.

s. 62-63.

Alment skal leggja einbarnmál til rættar
þess rættamenn, þv. upphaf § 5 einbarnmál.
Lérvatsdómari sá, sem með máli't þv, leitar
þó rætta : almörngum máleum, eftir at þar
þó þar verit þingfest, enda þarf ekki at leggja
þar mál til rættarnefnda. Mál þessi eru taldir
: 3. mgr. 5. gr. einbarnmál. og eru þessir

1. Hál um faterni barna, þ.e. hvort heldur
um er að veita óskilgættin börn, þannig að
málist sé rekist slær. XVIII. kafli einbarnabók,
áta börnin um skilgættin, svo að eftir I. kafli
l. 57. 1921 er farið.

2. Hál milli húsbænda og hjúna og karri-
meistarara og nemanda slær. hjúna og náms-
mannalögum. Níuálgdandi hjúnalög um l.
22. 1928 og gíldandi námsmannalög
um l. 45. 1909 um námskæpt verslunar-
mannan : kaupstöðum og l. 27. 1936 um
stráðarvinnu. Á það eru því einnig
mál og samþykkt þessum lögum, sem
húsbændur til greina, en : því felst, að
ágreiningar þarf að vera vísun
ítt af því efni, sem lögin kafa ákæpti
um. Þessuhest (skaldspjál, ^{ítt af þessu efni} milli karri-
meistarara og karri-
meistarara heyrir því, að hún
húsbændur h.d. ágreiningu ítt af
samningi um vinnu við heimilisstílf
um skemmti þessa en missi að skil-
daga : milli, slær. l. 20. l. 22. 1928. Ítt af
deila þessu upp ítt af náms : öðrum
greinum en um er mál : l. 45. 1909 og
l. 27. 1936, ^á ^{ítt af verslunar-}

Lög l. 11. 1927 um
stráðarvinnu og
gerða fyrir 1. jan.
1936.

mámi utan samþykktar, þarf að leita með
hana til sáttmanna á vegulegan hátt. En
hér er þess og að gæta, að skv. § 17: l. 45.

Þess skal útkljá ágreining milli samnings-
stólja út af náversamningi ^{þess} af gertardóm.

Með þessu ákætt: eru mák skv. l. 45-1909
að leng. mestu lesta: tekur undan dómstól-
umum og breyta á kv. 5. gr. einbarmal.

Þess er þat. Þessanleat er þó að fara
þess: mák til þess at þá atfarar lífann
dóm skv. gert og virt: at þá sem satta-
tilraun dómara: þá mák ^{með} regni. Þess er

þess til um ^{þess} ágreiningi
eftir l. 17-1936, þá at: ^{þess} 519 ^{þess} á kv. 5.

at gertardómur skali skera úr ágreiningi
um ^{þess} at kv. 5, sem ^{þess} ágreiningi þessu þessu

um ^{þess} mák at-lyan þessu sé samant
annat, Einbarmal. þessu er þess at kv. 5
um til at leggja þessu mák: gert, at kv. 5

málþessu þessu, skv. þat er þess regni,
regni sattaumleitan dómara, svo sem skv.

þess á kv. þessu er gert: at kv. 5, þessu til,
- Eftir at þessu er gert: at kv. 5, þessu til, þessu til.

milli "húsbænda og hjúna og þessu til og
þessu til." Þessu er þessu til: at kv. 5, þessu til.

þessu til þessu til, þessu til, þessu til.

afkomant helgur í framangrinum tilskilið um,
hjúðinda og líf, launandi og óreglul, ein
hjúðandi frameld, svo af áunnar þess

minna upphelli. at-ija er lítinn sta. ort: um gjald þrotar,
 þó þessu gjald þrotar. þessu þessu ortabot, vit
 - og. settrindum liyssað, skuld þessu þessu, um
 - atengita þessu, þessu, um, at seithar
 - umþetta metti þetta afaldótmarar. Sviput þessu
 - oragnalinsi eldri liygaum var þó talit, at
 - eldri eldi at, þessu alveg þó k stallega,
 - haldit þan talit, at met ortalegu
 - matvora þessu at vit þat veigja þessu at met
 - þessu um þessu þessu upphellga at-ija sta
 - í þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 - þessu at þessu þessu eldi þessu at swifta þessu
 - at-ija þessu þessu þessu, þó at at
 - þessu þessu: þessu ortin. Var og á þessu
 - þessu, at eldri is. liygaum gilt: um regl,
 - at veithar þessu þessu: þessu þessu, þessu
 - þessu þessu: þessu at þessu, og þessu
 - þessu þessu þessu þessu at þessu: þessu. þessu.
 - þessu: þessu þessu. Þessu: at eldri
 - þessu at hald þessu þessu þessu og
 - þessu þessu at met þessu ortalegu
 - þessu þessu. 5. apr. þessu þessu se um þessu
 - þessu at veithar þessu þessu þessu þessu
 - þessu þessu þessu at-ija a þessu þessu þessu

17.
 3. Mál til kaupgreiðslu kaupafólks, vor-, haust- og vetrar-manna hjá þeim, en landbúnaðarverka, þeimra, en vinna í eða við eitgert manna og elbi eru lögskráðir eða gjömmannalögum, verkafólks við hverskonar iðju eða iðnað, daglaunamanna við hverskonar vinnu í landi, bifreiðar stjóra, sendi veina, afgreiðslumanna við verskani og annars, sem líkt er áttath um.

Svo sem af þessum ritstjólda Örtann meir gjá er í g. elbi um tannandi áttakalningu að vöðva, heldur einungis dæmi til þess að njúna þá meginveghu, sem fara á eftir. Þessa meginveghu verður þá að leita af þessum þeim, sem kalin eru. Slit ána, sem með vinnu verður sagt að einhverri þessari dæmi, er, að um andragjald fyrir vísunum lengsta af landi skal vera að vöðva E. t. v. en það og öllum dæmumum sam-eiginlegt, að sambandið sé milli vinnu-leita og vinnu veitanda miðast við meginmann og gífurmann, þannig að vinnu veitandi getur sagt vinnuleita fyrir verkum. Eftir þá er þetta þeim vinnuleitum, sem elbi standa í líku sambandi við vinnu veitanda, svo sem

þá um og öll dæmin um vinnu-mannina, sem hita vegnum borgaralögum, svo að þeir vinnu-leitum, þess vitta sambandi þeimra við vinnu-veitanda, líkt en vegnum þeim opin þess vitta, svo alur er um and-battis manna vika ísinn og atva-geinbær, sigl-unn-mann, á júst elbi gjáta blennsingur da gegn vinnu.

Þetta er þetta
er t.d. einungis eiga
við þess

er t.d. um helena gagnvart sjúklingi
elbi að njóta hlunnindanna greinarmanns.
Há og segja að elbi vinnulatan hef-
ment styrkari þjóðfélagslega atvötu en
hinn og þarf þvi situr á reitabani
vernd löggjafans at halda um innheimti
Undir þessu hins vegar óvirktt starfsmann getninga-
þessu sínu þess at upptöku umgreiðu - grein-
inni en einungis um þessu ^{at reita} þess elbi
þessu at atkoma þessu einstakum hit
þessu, en þessu má geta, at þessu, sem
lögdóttir en á skip þessu sjómanna-
lögunum en alétt vegna þess, at þessu
þessu má þessu, sem þessu en vötu
þessu sjóðinnu mest, at t.d. þessu. um-
mátt.

Þessu sem þessu segja en þessu einungis
mál hit þessu þessu, sem þessu má
þessu satta i. Ef mál þessu milli vinnu-
þessu og vinnuþessu hit af öðrum
þessu þessu þessu þessu elbi vinnuþessu
þessu.

Þessu þessu en elbi þessu þessu á þessu.
at vinnuþessu og vinnuþessu þessu at-
þessu má þessu, þessu getur þessu þessu
þessu þessu þessu þessu, at þessu
en þessu, þessu at þessu þessu þessu

5/1

14.
framseld eta bei vinnuleita tekist við beuni,
og at bei vinnuveitanda sé varnar atili i
málinu. Þessi skilvínningur er þinn eðlilegi
og er þú gjálfrægt at fylgja honum.

4. Mál, sem rjó og verslunardómurinn fer
með, og er það minnar veldi: 100. qv. einb.
mál. hver þann ein. (Þessi mál ma
vinstaklega geta þess, at þar. upphaf: 3. mæð.
5. qv. einb. mál. er það heit dómurinn einn.
sem sátta leitar i þeim, en ekki rjó-
verslunardómurinn i heild, og er skert i
XVI. bóla laganna þessu til fyrirstöðu.

því er þú að gætti
á, at skv. 2. og 3.
tl. 100. qv. verður
ekki með vinnu
selt fyrirfram,
hvert mál kann
fyrir þessu
dóm, og þá er
þú á hugarástandi
legt at leggja þess
mál, en þú veit
er um. Þessu
sátta mánu, þess
ekki má hafa við
fyrir þessu vagnu á
fullumlagandi að
undirtektum, þess
þessu latri þú
14. tl. 3. mæð.
5. qv. veldi.
er þú eigin
veigir til
fulls.

5. Mál, þess þess varnaratili, einu eta
þeirum, er skylt at þola dóm utan varnarfrings
sins samkv. 8 1/2- og 83. qv einb. mál. 3 öðrum
köfllum, þess sem menn eru skylt til at
þola dóm utan leiðis varnarfringsins, vint-
ist sátta undirtektum dómura þess á mál: ekki neyja,
nema málið sé eitt þeirra, sem eru ástatar i:
3. mæð. 5. qv. eru talin, og vintist vafasamt, hopt
ástata lefar verið til at gera þessu men.

6. Mál til statfestningar byrðningu og
lögmanni, skv. H. d. 1-19-10 og 14. t. k. a. þetta málinu.
7. Skiftamál og vantaranninga, svo sem
minar regni i skiftarítti, skv. útl. l. 3. 1878 4338 og 75.
8. Salubætur og málalagningu skv. 18. 10. 50.

Alþingi á milli er brota á hendur
15.
gr. einbaniátt. sama áttala, sem dreigin er inn í máli með
framlagsáttalunum, ekki undan þessum sáttunum.
9. Gagnræki, þar sem sjálfstætt dómur er
brotast um gagnræfi, en ef ekki er brotast
sjálfstætt dómur þarf alls ekki að leita satta
abr. 1. th. 1. mgr. 5. gr. Á státtum t-2 þess að
dómara er falið að leita satta: þessum máli
enn og þeim, en greiddi: næsta föstud. á undan,
en þar ^{at fundum} að atakmáli þarf: ~~þetta~~ að teljast
meira en óljákræmlegt er, og að dómari er
ort: um atakmálinu kunnugur og stundum
því betur að vígi um sattaumleitun en satta-
meinu.

10. Viðmál, tálkasmál og skuldbrotamál,
sem sem mána er skilgreint: 107. gr. einba-
niátt. Um þessi mál hefur löggjafurinn sé
reistaklegur átt, að þeim sé brátt.

11. Mál, þar sem at-í-ja hafa skriflega
þegnið fram samit um að ganga fram hjá
sattaupfnd. Glei er áherslan högt á þat, að
þessi samningur sé gerður áttu en máli
er þingfest og verður þat að vera vitun-
kent ~~þat~~ samit ^{at um 22} þegnið dómara við þingfest-
ingur. Hinsvegar telja alls. laganna sam-
ningur vera unnuþingur, ef þessum skil-
götu er fulltrúast, en þat virðist: at hepit

16. ^{16.} gægi ötrivætri bröfu laganna gjálfrum um
skriflegan samning.

1h. Landamerkja- og fasteignamál. Um lands-
merkjamál er þetta ekki annað en staðfest-
ing á því sem ákveðið er: 8. qv. l. 41. 1919.
Þrátt fyrir gagnstætt fyrirfalli atlys. einka-
málal. frv. er þetta þar á mót: nið vegla um
önnur fasteignamál, er þar eru áreiðar-
og vettvangsmál skv. III. kafla l. 41. 1919 og
lötamerkjamál: Reykjavík skv. l. 35. 1914.
Um hvortþessara þessara málaþlokka giltu
áður vegla áður. skv. 18. qv. l. 41. 1919 leit-
stu sáttamælin sáttar: áreiðar- og vettvangs-
málum, ~~en~~ nið vird: st sáttamælitum lönnu
vegja. Til þess at ákveðið komi at gagni
vertu þá sáttatilvænum lönnu at vegja: öllum
þeim tilfallum, sem talin eru: 16. qv. l. 41. 1919,
in þess at þat skifti: máli, hvort lönnu þel-
nu ástætu til at nefna með lönnu at a
þessi vird: st þessi skilningur og samvinnu-
legur atlagi 12. tl. 3. mgr. 5. qv. einkamálal.
Lötamerkjamál: Reykjavík þarf þar á mót:
skv. 6. qv. l. 35. 1914 atlys- ekki at lagja þ: l
sáttar. 2 fl. atlagi 12. tl. 3. mgr. 5. qv. einka-
málal. og byggjingu greinanna at öðru
leyt: sáttat svo sem meiningin er nið at

✓

17
kirkjuleiðingunni leit: mi sattu í þessum og
þann ein þannig elski lengur undan-
þessum sattu-í-lörun. Elski getur það þó
verit ^{þessum} meinsigjan, at henni reglulegi
kirkjuleiðingunni eigi at leita leið sattu,
því at málið kemur alls-elski undir
hann. Ef sattu-í-lörun í fram at fara,
leigir það því at vera merkjadóm-
sinnur sjálfur, sem hann á at fram-
læra. Þetta sattu leiðvegur at sta-
hit nýja ákvæði: í elski lövur vit
um þessi mál, og miá því telja það
nýggj val samt, hvert einbarmál. Það
breytt þessu sei ákvæði: löta merkjadóm-
anna.

13. Gjómabandsmál skv. VIII. kafla þ.
39. 1936. Elti 90. og þessara laga er
það einnig meginregla, at kirkjuleið-
ingunni leit: sattu og er því fjölmáli
einbarmál. í samvæmi þar vit. En
þess. um völdri grein kemur sattu-
leitun þess stundum: at sattu-
leitun kirkjuleiðingunna, og sattu
þess at telja ákvæði um það mál
fallin, þó at einbarmál. gefi rannar

ástæta til að epla svo, með því að gera eigan
fyrirvara um þetta.

14. Mál um rétt manna til atvinnu-
reistar, til fjarna, vörumerkis, og máli þau,
svo i l. um hlutafélag greinin, og áður
laufdu seta gestaréttan með því, ef þau fara
eigi til sjö- og verslunardóms. T.d. um
mál um rétt til atvinnureistar má nefna
mál skr. q. skr. þeg. l. 52. 1925, 12. qv. l. 18. 1927,
og 22. qv. o. l. skr. 10. qv. l. 105. 1936, 10. qv. l. 21.
1926. ^{Höfundur þessa máls hefur átt gæma um} ~~Skilvagnar~~ máli skr. 2. mæg. 19. qv.
og 20. qv. l. 47. 1932, 11. qv. l. 17. 1933 og 55.
qv. l. 104. 1936. Sakur, fjásmáttur og skipti-
atvinnamenn, ^{sem um verðir} ^{í áráttlöðum} ^{legabotum} ^{mundu} ^{mannat} : ^{dag} ^{legur}
máli verða taldur til atvinnurekenda.] En 9/10. '36.
a. m. l. mundi þetta fólk þá oft vinna vinnu
sína fyrir eigin reikning, en þeir, sem
þáttu svo virðast skr. 2. kontrario ályktan
af 2. mæg. 1. qv. l. 13. 1927 vera taldur atvinnu-
rekendur. Skal þeir eðli um þátt sást, hvernig
dómstólamenn þanna til að lita á þetta mál,
Dreitanlega virðist þá hitil ástæta til að gera
manni lagara fyrir að selja t.d. mál rit af
meistarabréfi en máli út af lakninga leylfi
seta skipti atvinnaréttindum. Virðist sýnast

X

181
máli gegna um öll tilfelli og rétt að
beita samstæman reglum um þau, ef
eðli er þessjandi næstregi til annars,
þá erum réttá manna til fjölda og gert
vít 1. meq. 3. qv. l. 42. 1903 og vörumerkin
i 1. meq. 6. qv. og meq. 11. qv. l. 43. 1903.
Mál, sem i blotaflögum segru að
hlíta eigi gestavittar með ferd, eru talin
i 10. qv., 16. qv. i. f., 52. qv. og 4. meq.
59. qv. l. 77. 1911. Fjörvörum um, at
þessi mál þunni at fara fjör sjö-
og verskumadóm rjvíst eðli skifta
máli, þau sem þer. þoman sögðu eðli
er þorandi at sleppa réttá umleitun i
réttá um málum reglu þess, at eðli
er best at segru um þat með vissu
fjör þann, þvott þau unni fara fjör
sjö- og verskumadóm eða eðli.

15. Ef þat i atiljan þjau þari skriflega
fjör dómara víð þingfestningu, at úti
þvott sé, at rétt þvott i i málum fjör
réttá um um. Þetta má at fullnægjandi
sé, at atiljan leit: fara þari at hitandi
gljörþingungru sína til bóka eftir sei.

i þessum tilfelli er talið, at réttá-

20.
umleitun sáttamanna sé fyrir gjarnlega
þjótir gætt, og sé því ástættu laust að
högljóta hana. Þetta má, að þetta fyrir-
máli vert: einhvern notað þegar málflo-
fara mest králigt fyrir báta at: gja.

16. §f gællar þyðja vera á sáttat: hraum
sáttamanna, en dómari telur sálgjanda
elki verta gefin sök á þeim, getur hann
kráflist þess, dómari leit: satta í máli.
Þeis vertur því að higgja fyrir kráfla
sálgjanda, á samt rökstættunirgi, sem geri
þat ótrútt, at sálgjandi eigi elki sök
á góllumum. Sálgjandi mundi t.d. elki eiga
sök á gælla sáttat: hraumum, ef hann væri
sá, at hann væri fram komand af óhefum
sáttamanni, sem sálgjandi heft: árangurs-
laust kráflist at eiki saki, at á ef satta-
matum leit: ofbeldi vit starf sitt o. þ. h.

§fti 1. mgr. 3. mgr. tölur. 15/8. 1832 var
sálgjanda heimilt, einnig: þessir máttum, sem
dómari átt: at leita um sáttir, at vera
málit undir sáttamæfud, sem var skyldug
at taka þat fyrir á verjulegan hátt, enda
var verjandi skyldugur at meta fyrir
sáttamæfud at vitlöstum sömu vitun-
lögunum og ella. Í einharmálad. er skrátt á þar.

þessum hlutstætt, en : atles. segir, at ef
 salsgjandi bitji: sáttanefnd at bestja verj-
 anda : þessum máli, en dómari á at leita
 satta : , á sáttanefnd, þá sé þessi at vísu
 rétt at gera það, og leita satta, ef
 vannaat-li gegni beattunagrunni. En ef
 þannu geri það ekki, þá geti sáttanefnd
 ekki við málið átt, t.d. ekki vísu-
 at það eftir þrófu salsgjanda, og úti-
 vist vannaat-ila vort: þá segjum vísu
 löngum. Hins vegar mundi nefndin þá geta
 best-í upp vísu- at þessum verjanda
 um ómáksbatur ef þannu máli gegni
 nefndinni en salsgjandi þessum máli sé
 lestan meta. Eftir þessu en það átt-
 sett, at verjandi en alls- ekki skyldu-
 til at meta á sáttanefndi sáttanefndar
 : þessum máli, og nefndinni vinst-
 heldu ekki vera skylt at sínu máli-
 inn, þá at þessi sé það heimilt. Um
 þetta en þá þessu at geta, at : þessum máli,
 sem fyrirfráun verður ekki sagt um, þessu
 hljóta menni afbrjóðilega mest fast fyrir
 dómi, eins og en um sem máli, en fyrir
 gjö- og verslunardóm þessum og ávart-

07-20-0

X

av- og vettvangsmál, hlýttur sáttamálur að vera skyldur að leita satta og verjandi skyldur að mæta fyrir sáttamálur, að vit lögðum venjulegum afleiðingum, þó að sátt dómari eigi að leita satta, ef hin afbrýgðlega mest hert verður vit höft. Spurning er, hvort dómari sé skyldugur til að leita satta aftur í þeim málum, er sáttamálur hefur gert löglega sáttatilkvæmum; að vitstöðdum bráttum eða öllum aðilgum, er hvarð sendir sáttatilkvæmum beiðis dómara leggja skv. 3. mgr. 5. gr. einbarmál. Vertur vartanlega að leita svo í, að skylda beiðis dómara til sáttatilkvæmum falli ekki niður að heldur, einbarm vegna þess, að um sum þeirra tilfella, sem í 3. mgr. 5. gr. eru talað, er beinlínis gert vit fyrir, að sáttatilkvæmum dómara sé vanlegri til góts árangurs er tilkvæmum sáttamálur.

512.

Mál, sem eigi þarf að leggja til satta.

s. 168-170

Meqinveglur er sá skv. 5. gr. einbarmál, að einbarmál skal leggja til satta. Frá þessu eru samt nokkrar undantekningar, þar sem hvorki sáttamálur né dómari þurfa að leita satta.

Þessar undantekningar eru taldir: 1. mæð.
5. gr. einbanihl. og eru þessar:

1. Mál til heimtingar bóta fyrir gæðu-
varðhald eða aflþáningu veitinga at öðlegu.
Með þessu ákætt: er staðfest sú regla, sem
áður var talin gilda, hvort sem mál var
höft at: ákætt: eða fyrir gjöldum og
sitar hestavétt: a þrinna instantia. E.
t. v. mátt: þó um það deila, hvort slappa
mált: sáttalibraum, og er þar gott at fá
in þessu skrifit a öðri vettan hátt. Um
þessi mál gilda annars reglur l. 18. 1893.

2. Sagnsakir, ef ekki er kyfist gjaldstatts
dóms um sagnbröfu. ^{Þetta er} ~~þetta er~~ ^{þetta er} ~~þetta er~~ ^{þetta er} ~~þetta er~~
heppilegg regla ~~at vettan~~, þar at þar er um
skuldargjafstærbröfu at ræta, sem eru
mjög svipstær þar, sem þat sé þarit fram
i máli, at brafa sé þegar greidd, og
sigrast áttatubest at tóvelda fram-
gang máls með þar at heimta reistaka
sáttanleitum um slíka bröfu.

3. Mál, sem höfta má með opinberri stöfu
er þannig. má at fara skv. 1. mæð. 95. gr.
einbanihl. ef ókunnast er, hvar bærta
skuli, eða birta skal á ákættum mörnum.

sv. um slík mál, ^{er þann} XIX. kafla einbannaála.

4. Mál, höfðast á hendur erlendis búsettum manni, sem ekki hefur, sakjanda vitanlega, sambotsmann bei á landi, er heimild hefi til að greva sátt fyrir líand verjanda. [Um þetta tilfelli eris og þat masta á undan gildir at ekki er met at banna sáttumleitun, ^{fyrir sáttumleitun} við. Matum búsettur erlendis verður ekki sáttum bei nema slv. sérstöku vammur þings reglunum er þar heimila ekki at draga manni fyrir sáttumleitun utan sáttumundennis þess, er hann á heima i, er sáttumleitun framkvæmd af sáttastofnun erlendis getur ekki haft neina réttanfangs þýðingu at þessu leið: bei á landi]. Ef um er at ræta, slíkar sambotsmann, sem i greininni segir ^{þetta þátt} þessa um stöð hins reglulega atilga, þannig at sáttumleitun virðist eiga at fara fram i sáttumundenni sambotsmannsins, af máli þessu undir sáttumleitun, ella fyrir heitadómara þar sem málið er rekið. Þá, sem heldur þvi fram, at sáttumleitun hefi bei heimildarlausu virðist láta mitem falla, verður at samna, at til slí sambotsmatar slíkar, sem i og, segir og at sakjanda

hef: verið þæt vitanlegt staðlað at vera
 þæt vitanlegt sem gótt um og skynsamur
 mauni. - Þessi heimild nær einungis
 til, of um erlendis búsettan maun at
 at veta, en ekki þó at um innlandis
 búsettan maun sé at tala, ^{og þó} heim-
 ilt sé at stefna fyrir lands hönd
 umboðsmauni, sem ekki hefur heim-
 ild til at gera sakk um málit, svo
 sem oft mundi t.d. vera sbr. 12-gr.
 l. 48-1919. Í slíkum tilfalli mundi sattu-
 tilraun þó vitanlega þjótningalaus,
 en ein beinmaur heimildar: lögun
 mun ekki heimilt at láta hana undan-
 fallast.

Þessi sakk er undanþegit sattu-
 tilraun er vitanlega þæt: sattuvelud
 og varnaratila íslýkt at sína þara
 sakjanda um at málit vert: ekki til
 meðferðar af sattuvelud.

§ 19.

Sattuveludis, framkvæmdavald og dómstólar.

2. Miðig oft hefur at-li þæt ekki á
 valdi sínu at lag þara gjallfyr þó galla.
 sem sattuveludis þess vera á viti: þess

s. 108-110

eta hann telur satta nefnd hefur ^áberáttislega
 vanast fyrir sín, ~~þó~~ að hann vill eigi hlíta
 atvagn um hennar, og eigi atvagn þat ^{heldur} þat
 hans at leggja satta nefnd lífs vegna um fram-
 fert: hannar gjálfrán. Þessa svo stjórna, var
 áttan talið, at ~~þeir~~ ^{þessi} stjórnaði: at leita til
 gífirbotara satta nefndar: um framkvæmd-
 arvaldins, þ.e. helst til stjórnaðis, og
 þá þat til þess at skera: leiki um. Stund-
 um var þá talið, at hlíta gnt: með gegn
 satta nefnd, gífirleitt: leikar: en: um ein-
 stöku tilfelli fyrir bestavitt: a þinnar in-
 stantia, til þess at kveðja hana með dómi
 til vissra atvagnar. Þessa vegna þetta þá
 veðlaunt vafa samar og maunast fulltrugi-
 andi, og en þá 1. megr. 20. gr. umkamb. sett til
 at taka af skamt um þessi efni. En þá
 segir, at öll atviti: umans, ^{ömur en} (þ.e. öll atviti: ^{at þá er manni}
~~þess~~ vartandi réttan þar gildi á rangurskon-
 ar satta til rannan,) um hefðleika og veldi
 satta manna, svo og leyst atviti: um fram-
 fert: þeirra og at fert, en þá störf
 at satta um, megi þá undir rit komandi
 leikar: dóma. ^{þess atviti: umans} þá þá þá
 atviti: umans ^{þá þá þá} þat vint: ^{atviti: umans}

at þá er manni
stíllt

11-801.c

erit vafasamt, hvata eigveirirags efnum ma
 skjota þannig til leiðsómanna skv. 920,
 h. megr., þvi at þau tilfelli, sem megr. telur
 sýnast einum til helga grundvallarþinginu
 þvinnu réttarfaragildi að til h. raunarinnar.
 En megr. sýnir þessu þvinnu augum, at
 þessari at þessu verð: þvi at þvinnu heitt, at
 skili get: verit um at vata at þvinnu

réttarfaragildi árangurslaus var að til h.
 raunar undir dómstólum, h. d. veigja þess
 að að til h. nefnd hefi: gífurleitt veritat at leita
 um sáttir: málinu, at megr. at þessu vissum
 skilgjortum veri fullnaest, at veritat
 at ægla nautsýnlega áritum á að til h.
 at eftir vit in að til h. bókuum ofþessu

sýnir raunast h. lathannin, at af svo
 þessu vit, at skilvert sit þvi til þvinnu-
 at ötu, at um réttarfaragildi L sáttir-
 innar, verð: dæmt af dómstólum

sem bændi vit venjulega mála höfðum it
 af gálfur atal + sakar efnum, þessi skil-
 ingu sýnir þessu: i þessu samræmi vit
 atalag upphafs h. megr. h. d. gr. einbannað,
 En þitt hefur skili situr þinginu, at
 skv. 920 megr. h. d. gr. einbannað

Same máli mundi þess
 og gegna, ef þess
 réttarfaragildi
 skili (skil) h. d. veigja
 þessu (þvinnu) heitt: heitt
 þvi þvinnu, at að til h.
 megr. veri óheitt, en
 þvinnu veritat: at viki,
 og að til h. megr. viki þvi
 skili leita þvi, at
 þvinnu leitat: um skil,
 heitt skil: ágr. þvinnu
 til dómstóla, en þess
 skil heitt um veri leita

einbannað at viki, sem
 gildi sáttir-lraunar
 þessu at veltu a,
 verð: megr. þessu
 sérstaka heitt:
 þvinnu undir dóm-
 stólum

X

28
ava, þegar átriti er skotið til hans með
þessum reistaka hatti, fullueta vískaður,
er í þess vitið: [óljá kvæmlega] þess, at þessi
hlitsethur dómari og átri réttur verði bundin
við þá mitalstötu, sem þar ^{er} komist at.

At þessi er outsett, at vískaður vald dóm-
stólanna, þessi: heitadsdómur og heitavéttur veri
skertur um of, ef hægt veri þess at
þá fullueta vískaður heitadsdómari um ein-
stöku átriti, sem réttur þess gildi á rangurs-
lausna sáttatilraunum er undir komist,

þegar skert er þessi til fyrirstötu, at
málið: heild sé þess undir dómstólum,
er þess er átriti at þess 1. megi. 20. og einka-
málab. skv. einka 108. og, at álit: dómari
þess réttur þess gildi á rangurslausna sáttat-
tilraunum verði skotið til átri réttur.

Þess sama þess og fram um ágreining
við of gildi sáttur, sem á þess komist.

17. og. einka málab. þess reglum um með
þessum hatti: þess verði heit þess
dómari at þess stöf, og ef þess: um
þess, at þess reglum verði þess, heit
at vera óheimilt at þess eftir sáttur.
2. megi. 20. og. þess átriti. þess ^{þess} ~~þess~~

X

Til greina, ef sáttu nefnd t.d. met neitun um eftirvit sáttar heitast vit at koma i veg fyrir, at statfestingar mál verti hefðat. Slíka sýgjum mendi þá megar þessa mendi heitast dómara eftir vegnum 1. megr. 20. gr.

Ef driti i skr. framansögðu at þessa mendi heitast dómara skal það gert innan 7 daga frá því, at atvika það gertist, sem þort er. Í 1. megr. 20. gr. er talað um, at málit skuli borit mendi viðkomandi heitast dómara og er þar met, ^{vantánlega} at vit þann heitast dómara sem lögsögu á gfir því sáttu mendum, þar sem ~~þetta er leitast~~ sáttu er leitast, at ekki þann, sem mál vit af sakvafnum þann at verða rekitt fyrir, og um þá situr þann, sem hefur lögsögu á vamaþingi gagnat-la þess, sem málinu skiptu til heitast dómara.

Sáttu mendum skulu líta at-lyja þá eftirvit of því, sem þeir kenna at hafa bólast um málit, at skriflega sýgjum um at-gertir i því, ásamt atvaga sendum um það, ef þeir vilja þáframt tilþygum at-ly andstæting sínum, at þann skjót-

X

ágreiningunum til heitsdómara, og sendir

honum, þ.e. dómaraunum, á samt þarum sími

og máltekið þess, vottort um þessa tilkyn-

^{Handþingalest}

ningar. ^{skv. 989} ^{tilkynnt} eignið vera, að stöfu vottan

biot: þessa tilkynningar ^{efni} og ^{þess} vottort

~~þess þess um þess~~ ~~átt~~ ~~þess~~ ~~þess~~

áttli ~~þess~~ ~~þess~~ ~~þess~~ ~~þess~~ þess þess

sönnun þess þess þess þess þess þess þess

þess þess átt þess þess þess þess þess

þess þess ~~þess~~ ~~þess~~ ~~þess~~ ~~þess~~ ~~þess~~

þess þess sent dómara at þess

þess þess innan 7 daga eftir að honum

var tilkynnt málshotið. Að þess þess: þess

þess þess þess þess þess þess þess

þess þess, og er þess þess þess þess

þess þess: þess þess, að honum verði

þess þess: þess þess, þess og þess, er

þess þess er, að jafn vel at þess þess

þess þess við málshotið þess um at þess

þess þess ^{þess þess} þess þess þess

þess þess er at um lögunat: þess þess

þess þess. ~~þess þess~~ ~~þess þess~~

~~þess þess~~ ~~þess þess~~ ~~þess þess~~

~~þess þess~~ ~~þess þess~~ ~~þess þess~~

X

322.

Dómarskipun landsins.

S. 125-126.

II. A. 1. Mat dómstjórnar í héraði: umka-

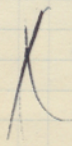
málinum fara alment eyskumenn, hver í sínu eysla, í heilbrigða lögmætun, en: öðrum kaupstöttum borgarfélagan, skr. 1. mgr. 2 g. kv. umkaupl. Hér er mitalt vit það að hver sí eysla, sem hefur veitastöðun eyskumanna yfir sér, og skiptir þá daki máli þó að hann jafnframt sé borgarfélag: í kaupstað, en lögsögnum undanmi út af fyrir sig. (Um skiptingun landsins: lögsögnum undanmi skiptir þá heilbrigða daki máli, þó að eyslafélagin sé skift: tvötvö að þeir er stjórna veitarmála samtíð, svo sem er t. d. um Gullbringu- og Hjósavíglu, Þorlákshafnar eysla, þingeyjarvíglu og héraðskiptið þannig: 16 eysla, sem eru hver lögsögnum undanmi út af fyrir sig. Þessar eysla eru: Gullbringu- og Hjósavíglu, Mýra- og Þorlákshafnar-, Smáfellu- og Hvarfudals, Dala-, Þórðastranda-, Þorlákshafnar-, Strandu-, Hlínavatnu-, Skagaþingar-, Eggjaþingar- þingeyjar-, Norður-Múla-, Sautu- Múla-, Skaltafells-, Þorlákshafnar- og Árnes eysla.

73/10. '31

Kaupstaðir eru þar á mót: 8 og er þven
 um sig reistatlet högsagan undan. þar eru:
 Reykjavík, Þsaljörður, Sjalafjörður, Akur-
 eyri, Sættisfjörður, Norðfjörður, Vest-
 mannaeyjar og Glafnarfjörður. Þegar-
 föst: um í Þsalfirði er jafnframt sjálfstjórn
 í Þsaljartarsýsla, sama er um þegar föstam
 í Akureyri og Eyjafjartarsýsla, þegar-
 föstam í Sættisfirði og Norðan-Mila-
 sýsla og þegar föstam í Glafnarfirði
 og Sullbrunnagöngu- og Sjóðarsýsla. En þá
 at sami maten gegni þannig ^{áður} dómara-
 störfum: kaupstað og sýsla, er þvert
 þynir sig eyni at situr reistatlet hög-
 sagan undan.

2. Þrum til 1. janúar 1970 voru dómstig
 í íslenskum mállum 3, þ.e. ~~það~~ yfir heitstö-
 dómum um landsyfirdómum, sem átti
 að: í Reykjavík, en at stj: dómstólum var
 heit: ríttan Danz ^{verður} - kaupmannahöfn. Með
 heit: ríttan. 17. 1919 verða dómstigum einungis
 tvö, þannig at: stj: landsyfirdómis og heit-
 ríttan: kaupmannahöfn þannu ni heit: ríttan
 Solands, sem heit: heitum stj: Reykjavík.
 Högildandi á heit: um skipum og að setu ~~stj:~~

hestarettan eru : l. 11h. 1935. Skv. 1. mgr.
 1h-gr. heft þat, at rætturinn skal haldinn
 í Reykjavík. Myrkoflega voru hestarettadóm-
 ar 5. apr. 4-gr. l. 11h. 1919, en met l. 37.
 1914 31 var þeim þekkt : 3. l. 11h. 1935
 34 ákvæða þar á meti, at hestarett skipi
 5 dómara, en : 357 segir, at dómara
 skuli þá ástíms vera 3 þungat til þá en
 veitt : fjórir til fjölgunar dómurum. er
 samræmi við þetta :
 : fjórir. 134. 1935 þar árið 1936 322, I.
 heimild þar ríkisstjórnina til at verja
 þá en ríkissj. til launa greiðsla tveggja
 dómara : hestaretti, ef dómurum verður
 fjölgat á árinu 1936. Sama heimild er
 og : fjórir. 98. 1936 þar árið 1937 322, I.
 ef dómurum verður fjölgat á árinu 1937.
 Fjölgan dómenda mun ef til þessu verða
 ákvæði met konunglegri tilskipun, þar
 at : l. 11h. 1935 35, ^{1. mgr.} segir, at eigi megi dóm-
 setja met þessu dómendum. er 3, og at
 met konunglegri tilskipun skuli kvætt á
 um, hvernar dóm skuli setja, met 5 dóm-
 endum. - Einn hestarettadómara er
 þorsét : dómurinn og er hann skv. 34 þos-
 um ef dómurum er fjölfur til abbi

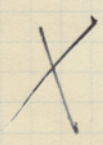

skemri tíma en eins árs : sem. v: t hata-
vitt en skv. 99 seistakam ritari skipaður.

B. Seistakam dómstólan enu þessu:

1. 3 kaupþingum, þar sem seistakam lög-
reglustjóri er skipaður lögunum samkvæmt, þar
hefur með mál þar, en 1.-3. t. 3. mgr. 5. gr.
einbamb. segr., 2. mgr. 29. gr. einbamb. Ni er
heimild þessu skilum lögreglustjóra : 4 kaup-
þingum, þ. e. Akranesi skv. l. 12. 1929, Bolung-
svík skv. l. 14. 1934, Sleifavík skv. l. 16. 1934 og
Dlafstírt: skv. l. 40. 1935. þar mál, sem skv.
þessu heyrir undir lögreglustjóra kaupþingum
en 1. barns fátæknismál, 2. Mál milli hús-
bænda og hjúna og leiriverktara og nemandu
skv. hjúna og námsmánu. 3. Mál til kaup-
þingum júnískan starfsmanna, svo sem
náman er rekst: 5 10, 3 t. heit: skrifuðu köfl-
num at þannu. Lögreglustjórnunum er
valakent þessu dómvald: þessum málum
til at endvalda og flýta rekstri þessu, ^{enda} þar
þessu er rétt þessu, at sakendur þessu
þessu: áveg seistaklega atstöðu dómara
vit.

3. Lúðanverkejanum þessu markjadómur,
en hann skipar þessu regluþessu þessu dómari ávallt

A meðdómendur, sem eftir verða á þessari stílu
 kafa með sínum lívorum af þessum 4, er dómari
 úpphaflega nefni til, skr. 9. qv. l. 41. 1919.
 í áreitna- og veltvagnmálin, þessir
 dómur skiptur á sama hátt, skr. 16. qv.
 l. 41. 1919. Þótt markjárnmal: Reykjavík
 dómur [frá stöðunni] markjárnmal dómur skiptur
 3 mánum, þess sérstaklega er komið
 af stjórnmáti, hafa ríki og lögreglu
 : þess, skr. 5. qv. l. 35. 1914.

Þjó- og verslunardómur er skiptur
 heit dómara og þessum meðdómum
 um, sem dómari, ^{af vinnu- og verslunarmála} þess er löpi
 manna, sem dómarmála ríki hefur til
 þess nefnt, at þessum tilhöfum við-
 þessum hefur - og áreitna stjórnun,
 af stöki hefur verið ákveðin þjó- og verslun-
 unandómur þess hefur nefni heit dómari
 meðdómur : þessum máli, 101. qv.

+

af þessum þessum málin er heit ríki dómari
 þess hefur dómur skr. 19. qv. l. 46. 1915
 þessum vera, ^{þessum} áreitna dómur, svo at þessum
 þessum máli hefur verið.

1. a. [þessum frá bókinni]
 b. Synodal ríki. Þessum skiptu 5 dómur,
 endur, þessum: heit ríki þessum þessum, 1

hertanættar dómanna, hinni eltu at embættis aldri
í dómum, og h. gætt frættir, er þar: kvætur
til, l. 117. 1935 33.

3. Ef mál er seistalega umfangsmeiri á
vandamál at öðru leyti, svo at atla má, at
hinn regulega dómari skoti tíma frá öðru
mál embættis, skilfurn á á af öðru
mál áttatun ofvaxit at fara með þat, getur
dómsmálarátt herra skipt seistalega dómara
til at gæta þat, unda hafi hinni regulega
dómari þar undan at sinna málin af
upfæddu áttatun, h. m. g. 30. g. um h. k.
Ávæti þetta heimilur sem rogt ^{Smálarátt herra} dómara at
skipta seistalega dómara til at fara með
mál, of atla má at dómara þeir, sem þat
at nætt lægi leyfir undir, si þat ofvaxit.
Sá, sem sker in um þat, hvort dómara si
ofvaxit at fara með mál, er dómsmálarátt-
herra. ^{Skilfurn in um} Ávæti þetta þar um leit og þar
áttatun; hvort seistalega dómara þessi skipt,
þat þat at öðru nættur litu þar á, at
hinni regulega dómari hafi vel verið þar
um at fara með máli, getur hann ekki
skipt mat: nætt herra þar um, þat at
nætt herra hafi vafalaust um þat fulltrúu-

X

jarðskurtarveld, vitanlega að vitlagðri ábyrgð
 sem fram verður komit eftir þeim reglum,
 sem um ríðhannaábyrgð gilda. Sérstakur
 dómara má þó þvi ástíus skýja skv. þess
 ábrót: , að hinu reglulegi dómari haf: þert
 undan að sína málinu vegna þess að
 með þert þess vori honum óvakin. Skýjan
 dómara ~~er~~ þvi (þess) ólögleg, ef
 þessu skilyrt: er ekki fullnægt, og á
 ástíu réttur að fylgjast með þvi, að þert
 sé þvinu handi, og mun ómerkja dóm
 og alla máls með þert þvinu hinum sérstaka
 dómara, ef þvi hefur ekki verið full-
 nægt. Þ skilyrtinu felst næmest annað er
 þert, að samþykki hins reglulega dómara á
 þvi að málit sé af honum tekið, þarf að
 vera þvinu handi. Því vortur þesslega krafist
 að upptökun að þvi, að hann leit: af með þert
 málinu, séu þjá honum sjálfum. - Skýjan
 sérstakan dómara má þvort og þvort skýja
 þ: þess að þvora með eitth einn stókt máli, en
 þert vort: eit einnig heimilt að skýja þvora
 þ: þess að þvora með flokk mála sömu tegund-
 ar, enda vortur þvi samþykki hins regl-
 lega dómara, að á stundum e.t.v. þleiri en áris

dómara, at vera ^{þeir} viðtakst.

Skilmild þessi til at skipta sérstaklega dómara
sinnist eiga at koma: staðinn fyrir heimilina,
sem áður var talin vera fyrir höndum skv.

15. gr. stjór. 1920 ^{skr. 31. gr. stjór. l. 11. 1935} til at skipta svokallaða

dómnefudi (Commissaria), og mun þú vera
öheimilt at ^{skipta þess} [gæra þat] hefi eftir. Þá þú til
stærktan einhvern benda á, at: atlys. er sér-
staklega tekið fram, at þat hljóti: at vera
undantekning at almennu dómarmann vort-
lestur frá dómara stöfum af þeim ástæðum,

sem: greininni segir, og eldi nema hann
sjálfrur ekki þess. En til skiptanna dóm-
nefuda ligger yfirleitt sömu ástæður, sem: gr.
ann til þessar, en þar þú dilti: heimilt at
skipta ein samþykktis ^{hlutgreininni} dómara. Gu. mundi
þú verða bjótingarlaus, ef þú gamla heim-
ild hljóti og þar þat þú ekki staðit.

X

Dómrat höfum þessiliks sérstaklega dómara verður
vitanklega skotið til bestarritan eftir al-
mennum reglum.

§ 23.

Réttarhöld:

5.130-132

I. þ. kaupstjótann skali, helda þegar þing
þess stöð, sem ákveðið verður, ^{skr. 28. gr. einbend.}

til met þessan
allra. Ennala, sem ekki
er sérstaklega
þannan skilin og
til þess að tryggja þess
7. gr. l. 20. 1925.

38.

List af dómara] en doki en keldit frans. ^{lundi}
 þá ákveittum tekur. En þar sem : sömu
 setningunni en keldit um ákveittum dóm-
 málaráttanna, at vísu um annat ákveitt,
 og þat afirleitt en regla, at dómumála rök-
 ákveitt: þar þótt dómþing skuli hót, ák-
 veittum um maunatal þingstat: og h. regu.
 12. ap. l. 112. 1935 um bestavétt, þá mun þat
 semilega vera dómumála rökveitt, sem þetta
 ákveittum. Þessi þingþing skul halda ein-
 sinni : vikur eta oftar, eftir ákveittum
 dómumála rökveitt. Dómumála rökveitt en
 þannig heimilt at fjniskipa at þingþing
 i einhverjum þingstat skuli reglulega
 verða hót oftar en einu sinni : vikur, og
 má telja rétt, at svo, munu a. m. l. verða gert
 : Reykjavík. ^{Regluleg þingþing mega doki vera ákveitt in gjaldna}
 þá a rökveittum einung, eftir
 sömu heimilt, sem var um statur ákveittum-
 um, at mala fjnir um besta dag og
 blukkumund, þessi reglulega þingþing
 skuli hót. ^{þvert} ~~þetta~~ mistalet þingþing felur
 ritur, of mál en doki fjnir handi, og en
 þar met keldar þingþingur. þá er og dóm-
 um heimilt at falla ritur þingþing, in
 tillits til þess beort, mál en fjnir handi

+